

חג השבועות – סעודת חלב ביום טוב שני של גלויות– תשע"ט

ביום ב' דחג השבועות אחרי התפלה ערך מהר"י נ"י סעודת חלב ודיבר דיבורים נפלאים בענין מתיקות התורה, הנמשל לחלב, כהמשך והוספה להדרשה של אתמול.

פתח ואמר מהר"י נ"י, הנה בחג הפסח היה המצוה בקרבן העומר של 'שעורים', שהוא מאכל בהמה, אבל כשמגיע חג השבועות הנקרא גם חג הביכורים, אזי המצוה הוא בחטה, שמביאים פירות החדשים שגדלו בשדה, והביאו את זה לאות הכרת הטוב על כל החסד חנם שעשה עמנו הקדוש ברוך הוא ושנתן לנו פירותיו החדשים, והיו מביאים אותה בשמחה, וזה בא לרמז לנו אשר עלינו להודות להקדוש ברוך הוא, שיצאנו מגדר בהמה, וְזָכִינוּ להכנס לגדר 'אדם'.

ומה עשו עם 'הביכורים', הביכורים היו מביאים אל הכהן, ולמה דיקא אל הכהן, כי הכהן מרמז על הצדיק, כי עיקר מידת הכרת הטוב מקבלים מהצדיק המלמד אותנו איך שצריך האדם להודות להקדוש ברוך הוא על כל נקודה ונקודה טובה.

והנה עיקר הלימוד שמקבלים בחג השבועות הוא ענין ההתחדשות, וכמו שכתוב (במדבר כח, כו) "וּבְיוֹם הַבִּכּוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לה' בְּשָׁבֻעֹתֵיכֶם" 'חדשה' היינו ההתחדשות שצריכים לקבל מהחג הזה, ולכן אנו נוהגים לאכל מאכלי חלב, כי במאכלי החלב מרמזים לנו ענין ההתחדשות שהתורה הקדושה כותב לנו, כי מֵחָלָ"ב – ראשי תיבות "מִ'נְחָה חֲ'דָשָׁה לַ'הוי"ה בְּ'שָׁבֻעֹתֵיכֶם", וזה מה שלומדים מחלב שאנו נוהגים לאכל בחג השבועות, להתחדש בהתחדשות כמו תינוק שנולד, וזה גם מרומז במילים תְּוֹלֵ"ד – שהוא הראשי תיבות דְּ'בַשׁ וְ'חָלָב תַּ'חַת לְ'שׁוֹנֵךְ. היינו שהאדם

יתחיל בהתחלה חדשה ללמוד תורה הנמשל לחלב כמו תינוק שנולד עכשיו, כמו כן יתחדש כאילו היום נולד, וזהו 'דבש וחלב' שיזכה למתיקות התורה, אבל צריכים לזכור שזה תחת לשונך, כי תחת הלשון לא מרגישים שום טעם, ורומזים להאדם שאם תלמד באופן של 'תחת לשונך' היינו אם תלמד אפילו שעדיין אינך זוכה להרגיש שום טעם בלימוד כמו שלא מרגישים שום טעם תחת הלשון, אזי תזכה לדבש וחלב, שתזכה אחר כך להרגיש מתיקות כדבש בתוך דברי התורה הקדושה, אבל מקודם צריכים ללמוד אף שלא מרגישים שום טעם, ואחר כך כבר יזכו להרגיש את המתיקות והטעם שבתורה. ואכן כן עשו וקיימו בני ישראל בעת קבלת התורה שצעקו כולם כאיש אחד בלב אחד "נעשה ונשמע" קודם 'נעשה' בלי טעם, ואחר כך 'נשמע' טעמי הדבר.

יעזור הקדוש ברוך הוא שנזכה להתחדש מחדש ללמוד תורה הקדושה, ועל ידי זה נזכה להרגיש טעם מתיקות התורה אמן.

